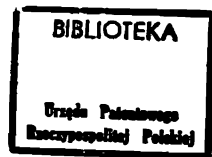

6 maja 1929 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

A45d 24/24

Nr 9837.

Kl. 33 c 7.

Joseph Laguionie
(Paryż, Francja).

Grzebień do farbowania włosów.

Zgłoszono 17 marca 1928 r.
Udzielono 4 stycznia 1929 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy grzebienia do farbowania włosów, posiadającego ścianki boczne, pełne lub dziurkowane, podtrzymujące ciało zwilżające, sporządzone z odpowiedniego materiału gąbczastego, jak bibuła, filc, sukno i t. d., mieszczącego się zwykle w wyżłobieniu, urządzone między bocznymi ściankami grzebienia. Wspomniane ciało zwilżające posiada zęby podobne do zębów grzebienia, lecz szersze i krótsze od nich w swojej dolnej części, tak że ciało zwilżające najbardziej styka się z włosami w odstępach między zębami i nie dotyka bezpośrednio owłosionej skóry, na której opierają się tylko zęby bocznych ścianek grzebienia.

Boczne ścianki grzebienia wykonane są z grubego materiału, stanowią nawet w dolnej części zębów dostateczną powłokę zabezpieczającą.

Włosy lub zarost, przechodzące w ten sposób między odstępami zębów ciała zwilżającego, zostają bardzo szybko przepojone, dzięki ukształtowaniu wycięcia ciała zwilżającego, zwężających się stopniowo ku końcowi zębów.

Na rysunku przedstawiono, tytułem przykładu, kilka sposobów wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok grzebienia, przed włożeniem ciała zwilżającego, fig. 2 — szczegół ciała zwil-

sy, wąsy lub brwi powoli we wszystkich kierunkach, trzymając grzebień, w razie potrzeby, prawie prostopadle.

W żadnym przypadku skóra nie może być splamiona lub dotknięta farbą. Zupełne ufarbowanie osiąga się po trzecim użyciu grzebienia, ponieważ włosy lub zarost, dzięki włoskowatości zabarwiają się same aż do podstawy.

Przy farbowaniu włosów wprowadza się na płasko gotowy do użytku i dobrze wytarty, napełniony grzebień, dotykając nim skóry i nadając mu krótkie ruchy tam i zpowrotem, z początku w kierunku poziomym, potem w pionowym, ograniczając się do wysokości 3 mm.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Grzebień do farbowania włosów, znamieny tem, że składa się z dwóch grubych ścianek bocznych pełnych lub dziurkowanych, między którymi mieści się ciało zwilżające z odpowiedniego materiału gąbczastego, jak bibuła, filc lub też inny materiał, i które zazwyczaj wkłada się do wyżłobienia znajdującego się między bocznymi ściankami grzebienia, zęby zaś tego ciała zwilżającego są szersze i mniej wysokie w ich dolnej części od zębów ścianek grzebienia, dzięki czemu ciało zwilżające styka się z włosami lub zarostem w odstępach między zębami i nie dotyka bezpośrednio owłosionej skóry, na której opiera ją się tylko końce zębów bocznych ścianek.

2. Grzebień według zastrz. 1, znamieny tem, że uzębienie ciała zwilżającego składa się z wycięć w kształcie odwróconej litery V, zwężających się stopniowo ku górze (między zębami grzebienia) i tworzących na swoim przedłużeniu pionowe wyżłobienia, służące jako kanały do zwilżania włosów lub zarostu i idących wgląd u-

zębienia grzebienia, celem osiągnięcia szybkiego zwilżenia włosów lub zarostu, przechodzących między wilgotnymi powierzchniami.

3. Grzebień według zastrz. 1, znamieny tem, że końce ciała zwilżającego, podlegające zużyciu i stykające się z włosami lub z zarostem, są wzmocnione poduszczkami więcej odpornymi na tarcie i zawierającymi większą ilość płynu.

4. Grzebień według zastrz. 1, znamieny tem, że jego ścianki boczne stanowią jedną całość otrzymaną zapomocą zagięcia, spajania, odlewu lub wydrążenia i zaopatrzone są w podłużny rowek, otwarty u góry i zajmujący całą ich szerokość, przy czem rowek ten służy do wprowadzenia na płasko ciała zwilżającego, podczas gdy przy zakończeniach zębów ścianki się schodzą i tworzą płaszczyznę ochronną dla ciała zwilżającego, utrzymywanego w pewnej odległości od końców zębów, i zabezpieczający skórę przed bezpośrednim zetknięciem się z płynem.

5. Grzebień według zastrz. 4, znamieny tem, że po wprowadzeniu ciała zwilżającego napełnionego płynem (zapomocą kroplomierza) grzebień zamyka się u góry wyżłobioną pokrywką, obracającą się dookoła sztyftu i nakładającą się na górną zwężoną część bocznych ścianek grzebienia.

6. Grzebień według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że zaopatrzony jest w rączkę, przytwierdzoną w dowolnym miejscu i mającą dowolne najkorzystniejsze nachylenie, przy czem rączka ta w razie potrzeby może być zaopatrzona w nakładki, zdejmowalne lub stałe, zabezpieczające rękę od zetknięcia z włosami podczas ich farbowania.

Joseph Laguionie.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

zającego, fig. 3 — widok grzebienia z przodu, po włożeniu ciała zwilżającego, fig. 4 — powiększony przekrój wzdłuż linii *a* — *a* fig. 1.

Grzebień składa się z dwóch bocznych ścianek 1, stanowiących jedną całość, utrzymaną przez zagięcie lub zapomocą spojenia, odlewu, wydrażenia lub w podobny sposób. Boczne ścianki grzebienia mogą być wykonane z metalu, rogu, celuloиду, galalitu, bakelitu, sztucznej kości słoniowej i podobnych materiałów.

Podłużny rowek 2 otwarty u góry, zajmujący całą szerokość grzebienia, służy do wprowadzenia na płasko ciała zwilżającego 3 (fig. 2) sporządzonego z odpowiedniego materiału gąbczastego jak bibuła, filc, sukno, gąbka prawdziwa lub sztuczna, wata prasowana i t. d.

Na przykładzie przedstawionym na fig. 4 wspomniane ciało zwilżające składa się ze zgiętego arkusza bibuły z wycięciami w kształcie zębów 4, które są szersze i nieco krótsze od zębów bocznych ścianek grzebienia (po włożeniu na miejsce) tak, że końce tych zębów 4 spoczywają na dnie zagięcia 5, które się tworzy u szczytu zębów grzebienia, w miejscu złączenia bocznych ścianek. Grubość materiału *e* służy jako powierzchnia ochraniająca owłosioną skórę przed bezpośrednim zetknięciem się z płynem barwiącym.

Jeżeli np. między dolnymi końcami zębów zwilżających i ostrzem zębów grzebienia znajduje się przestrzeń 1 mm, to będzie ona zupełnie wystarczająca do zabezpieczenia skóry przed zetknięciem z płynem barwiącym, gdy tymczasem włosy lub zarost zostają ufarbowane tak blisko ich korzeni, że pod wpływem włoskowatości szybko ufarbują się do samych korzeni.

Wycięcia ciała zwilżającego 6 w kształcie litery V zwężają się stopniowo ku górze, między zębami grzebienia i na przedłużeniu tworzą pionowe wyżłobienia 7,

wchodzące wgłąb uzębienia grzebienia i służące jako kanaliki zwilżające, których kształt został szczegółowo zbadany, celem szybkiego zwilżania włosów lub zarostu, przechodzących między wilgotnymi powierzchniami.

Miejsca bezpośredniego zetknięcia ciała zwilżającego z włosami lub zarostem są wzmocnione na całej ich długości niewielką poduszeczką 8, nadającą im większą wytrzymałość na tarcie i pozwalającą na utrzymanie większego zapasu płynu.

Ciało zwilżające 3 po włożeniu go do grzebienia napęcza się odpowiednim płynem, przeważnie zapomocą kroplomierza.

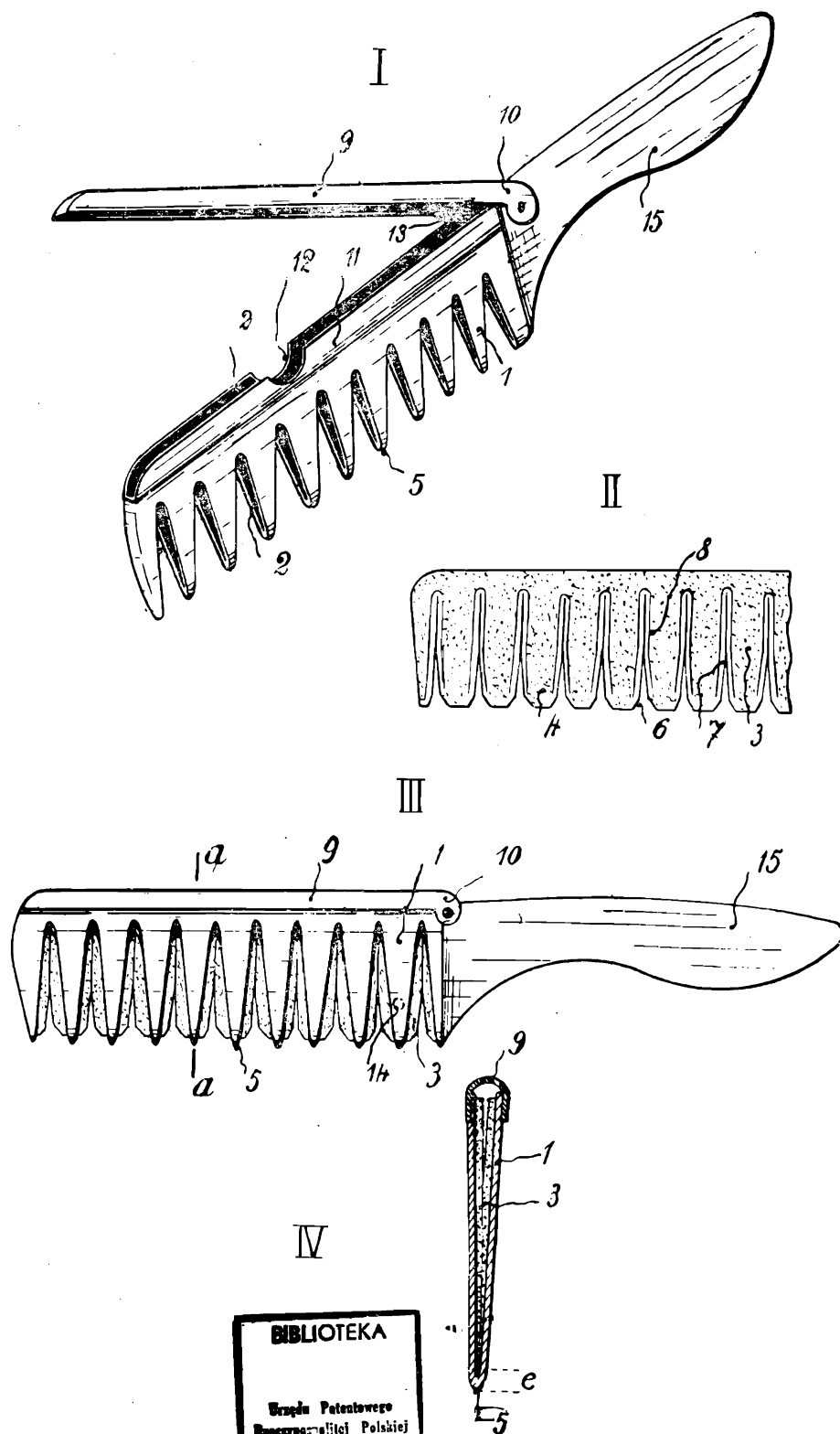
Na fig. 3 ciało zwilżające znajduje się między zębami grzebienia, wskutek czego przy użyciu włosy lub zarost stykają się bezpośrednio w odstępach między zębami z ciałem zwilżającym, które jednak nie dotyka się owłosionej skóry.

Do zamknięcia górnej części grzebienia służy wyżłobiona pokrywka 9, obracająca się dookoła sztyftu 10 i nakładająca się na górną zwężoną część 13 bocznych ścianek grzebienia.

Celem ułatwienia posługiwania się ciałem zwilżającym, w górnej części bocznych ścianek znajduje się wycięcie 12, również na jednej ze ścianek bocznych przewidziana jest prowadnica 13 pokrywki.

Do nasycania ciała zwilżającego, po włożeniu go na miejscu między boczne ścianki grzebienia, mogą służyć otwory 14, jak uwidoczniono na fig. 3. Grzebień zaopatrzony jest na końcu w rączkę 15, która może stanowić z nim jedną część lub też może być przymocowana do jednej ze ścianek bocznych w dowolnym miejscu i mieć dowolne pochylenie. Rączka w razie potrzeby może być zaopatrzona w nakładki zdejmowalne lub stałe, zabezpieczające rękę od zetknięcia się ze zwilżonemi włosami.

Przy użyciu grzebienia, czesze się wło-

BIBLIOTEKA
Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej